

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) | 1 ... 9 | 10

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

КЊИГА О ЈЕСТИРИ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)

1. Сан Мардохејев у вријеме Артаксеркса. Царева гозба и позив Астини царици. По Мухејевом савјету – царев закон о женама.

1.а. Друге године царовања Артаксеркса великог, први дан мјесеца Нисана, видје сан Мардохеј, Јаиров, Семејев, Кисијев из племена Венијаминова, 1.б. човјек Јудејац који је живио у Сусану граду, човјек велики, који је служио на царском двору. 1.в. – А био је од заробљеника које заплијени Навуходоносор цар вавилонски из Јерусалима са Јехонијом, царем Јудејским. 1.г. – А ово је његов сан: И гле, гласови и бука, громови и земљотрес и потрес на земљи; 1.д. – И гле, двије велике змије изађоше спремне да се бију, и би њихов силни глас. 1.ђ. – И гласом њиховим припреми се сваки народ за рат, да ратује против праведног народа. 1.е. И гле, дан таме и мрака, жалост и тјескоба, озлобљеност и потрес велики на земљи. 1.ж. И смути се сав народ праведних, бојећи се зла себи самима, и припремише се на погибао и завапише к Богу. 1.з. Од гласа њиховог би као од малог извора ријека велика, вода многа; 1.и. Свјетлост и сунце засија, и смирени се узнесоше и прогуташе славне. 1.ј. И уставши Мардохеј, који видје сан овај и шта Бог намјерава учинити, имађаше га у срцу и у свакој ријечи желио је да га разумије до саме ноћи. 1.к. – И пребиваше Мардохеј у двору са Гаватом и Таром, двојицом царских евнуха који чуваху двор. 1.л. Чу, пак, њихове помисли и намјере њихове испита и сазнаде да се спремају да руке ставе на Артаксеркса цара; и каза цару за њих. 1.љ. – И испита цар двојицу евнуха и, признавши, бише објешени. 1.м. И записа цар ријечи ове за спомен, и Мардохеј написа о овим ријечима. 1.н. И заповиједи цар Мардохеју да служи у двору и даде му за ово дарове. 1.њ. А бјеше Аман Амадатов Вуганин славан пред царем; и тражио је да учини зло Мардохеју и његовом народу због двојице евнуха царевих. [1]

1. И догоди се послје ријечи ових у дане Артаксеркса – овај Артаксеркс цароваше од Индије на сто двадесет и седам земаља (до Етиопије)

2. У дане ове, када *сједе на престо цар Артаксеркс у Сусану граду, [*1 Језд 4, 6.]

3. Треће године царовања свога учини пријем пријатељима и другим народима и славнима

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Апостола Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

Приватност - Услови

Персије и Мидије и властели својих области.

4. И послѣ тога, пошто им показа богатство свога царства и славу уживања богатства свога, дана сто осамдесет,
5. Па кад се испунише дани свадбе, учини цар гозбу народима који су се налазили у граду за шест дана у дворском врту дома царевог,
6. Украшеном бијелим и зеленим завјесама, раширеним на врпцама бијелим и порфирним на беочузима златним и сребрним, на стубовима мраморним и каменим; одри златни и сребрни по поду од зеленога, бијелога и црвенога камена, и простирка провидна разнолико украшена, около ружама посута.
7. Сасуди златни и сребрни и постављена чаша од антракса, вриједна тридесет хиљада таланата; изобилно вино и укусно које је сам цар пио.
8. Ова, пак, гозба није била по устаљеном закону, јер је тако желио цар и заповиједио економима да учине по његовој и народној вољи.
9. Такође и царица Астина учини гозбу женама у царским дворима, гдје је боравио цар Артаксеркс.
10. А седмога дана цар поставши раздраган, рече Аману и Вазану и Тари и Воразију и Заволтију и Аватазу и Тараву, седморици евнуха, послужитеља цара Артаксеркса,
11. Да уведу к њему царицу да је зацари, и да положи на њу вијенац царски и да покаже свој властели и свему народу њену љепоту, јер бјеше лијепа.
12. И не послуша га Астина царица да изађе с евнусима, и ожалости се цар и разгњеви.
13. И рече пријатељима својим: Овако је казала Астина; донесите, дакле, о томе закон и суд.
14. И приступи му Аркесеј и Сарсатеј и Малисеар, кнезови персијски и миђански, блиски цару, први који сједе до цара,
15. И извијестише га по закону шта треба чинити Астини царици зато што није урадила оно што јој је цар наредио преко евнуха.
16. И рече Мухеј цару и кнезовима: Није само цару учинила неправду Астина царица, него и свима кнезовима и начелницима царским,
17. (При том исприча им ријечи царице и како противријечи цару), тиме што је противријечила цару Артаксерксу.
18. Тако ће и данас друге надмене жене кнезова персијских и миђанских кад чују оно што је она рекла цару, дрзнути се да исто тако обешчасте мужеве своје.
19. Зато, ако је угодно цару, нека нареди царевим указом и нека се запише по законима Миђана и Персијанаца: Да не буде другачије, него – да више не уђе царица к њему, и царство њено нека даде цар жени бољој од ње.
20. И нека се чује закон који је од цара, који, ако он примјењује у царству своме, тако и све жене нека одају почаст мужевима својим, од сиромаша до богатога.
21. И допаде се ријеч цару и кнезовима, и учини цар како је говорио Мухеј,
22. И посла по свом царству по земљама сагласно ријечи њиховој, да им буде за страх у њиховим домовима.

2. Бирање цару дјевојке. Цар бира Јестиру и приређује гозбу. Откривена завјера евнуха.

1. И после ових ријечи престаде цар да се гњеви и више се не сјећаше Астине, сјећајући се само шта је рекао и како је осудио.
2. И рекоше слуге царева: Нека се траже цару дјевојке невине, лијепе ликом; и нека постави цар приставе по свим земљама царства његовог [3.] и нека доведу дјевојке дјевствене лијепе ликом у град Сусан у женски двор, и да се предају евнуху царевом чувару жена и да им се дају (мирисне) масти и остало по потреби.
4. И жена која се допадне цару, цароваће намјесто Астине. Ово се допаде цару, и учини тако.
5. А бјеше човјек Јудејац у Сусану граду по имену Мардохеј, син Јаиров, сина Семејева, сина Кисова од племена Венијаминаова.
6. Он бјеше одведен у ропство из Јерусалима, који пороби Навуходоносор, цар вавилонски.
7. А бјеше у њега дјевојка васпитана, ћерка Аминадава, брата оца његовог, по имену Јестира. Кад се упокојише њени родитељи, он је васпитавао себи за жену; [2] и бјеше дјевојка лијепа по лику.
8. И када се прочу царева наредба, сабраше се многе дјевојке у Сусану град под руку Гајеву, и би доведена Јестира Гају, чувару жена.
9. И допаде му се дјевојка и нађе милост пред њим и пожури да јој даде (мирисне) масти и њен дио и седам дјево јака присталих уз њу из царског двора, и снабдијеваше је добро и слушкиње њене у

Google search

женском дому.

10. А Јестира не каза својега рода ни отачаства, јер јој је Мардохеј заповиједио да не казује.

11. Мардохеј пак је сваки дан ходио по двору женском надзирајући шта ће се са Јестиром догодити.

12. А вријеме је било да дјевојка уђе код цара, кад се напуне дванаест мјесеци; јер тако се навршаваху дани уљепшавања: шест мјесеци мазања смирновим уљем и шест мјесеци мирисима и женским мастима,

13. Па тек тада улази код цара. И што она буде тражила, даће јој се, да би улазила из женског дома у царски двор.

14. Увече би улазила, а ујутру се враћала у други женски дом, гдје је био Гај, евнух царев, чувар жена; и више не би улазила код цара ако је не би позвао по имену.

15. Кад се навршавало вријеме Јестире, кћери Аминадава, брата оца Мардохејева, да уђе код цара, она не преступи ништа од онога што јој заповиједио евнух, чувар жена. А бјеше Јестира омиљела свима који су је гледали.

16. И уђе Јестира код Артаксеркса цара у дванаести мјесец, који се зове Адар, седме године његовог царовања.

17. И завоље цар Јестиру и она нађе милост код свих дјевица, и стави јој царски вијенац женски.

18. И учини цар *гозбу свима пријатељима својим и властелинима за седам дана и узвелича брак Јестирин, и даде опроштај свима који су били под владавином његовом. [*Јест 1, 3.]

19. А Мардохеј служаше у двору.

20. Јестира, пак, не каза своје поријекло. Јер тако јој заповиједи Мардохеј: да се *боји Бога и да твори заповијести Његове, као кад је била са њим; и Јестира не измени понашање своје. [*Јест 4, 8.]

21. И ожалостише се два евнуха царева, први тјелохранитељи, због унапређења Мардохејева и тражили су да убију Артаксеркса цара.

22. И би јављена намјера Мардохеју, и он даде знак Јестири, а она откри цару о завјери.

23. Тада цар испита двојицу евнуха и објеси их. И нареди цар да се *упише за спомен у царску књигохранилницу о благонаклоности према Мардохеју на похвалу. [*Јест 6, 2.]

3. Аман због неклањања Мардохеја хоће да истријеби Јудејце. Цар доноси закон о истребљењу. Артаксерксова Посланица.

1. И после овога прослави цар Артаксеркс Амана Аматова Вуганина и узвиси га и учини га првим по власти међу свим пријатељима његовим.

2. И сви му се на двору клањаху, јер тако заповиједи цар да се чини; но Мардохеј не хтједе да му се клања.

3. И рекоше дворани цареви Мардохеју: Мардохеју, зашто не слушаш оно што је цар казао?

4. Свакодневно су му говорили, али их он не слушаше. Тада они потказаше Аману да се Мардохеј противи царевим ријечима. А Мардохеј им указа да је он Јудејац.

5. И сазнавши Аман да му се Мардохеј не клања, разгњеви се силно,

6. И намисли да истријеби све Јудејце у Артаксерксовом царству.

7. Тада учини савјет дванаесте године царовања Артаксерксова и баца жреб („фур“) из дана у дан и из мјесеца у мјесец како би истријебио у један дан род Мардохејев, и паде жреб на четрнаести дан мјесеца Адара.

8. И он рече цару Артаксерксу говорећи: Постоји народ расијан међу народима по читавом твоме царству, и закони његови су чудни изван свих народа: Закон царски не слушају и није од користи цару да их остави.

9. Ако је по вољи цару, нека нареди да се истријебе, и ја ћу уписати у ризницу сребра десет хиљада таланата.

10. Тада скиде цар прстен и даде га у руке Аману да запечати оно што је записано против Јудејаца.

11. И рече цар Аману: Сребро задржи, а са народом чини што те воља.

12. Онда бише позвани писари цареви мјесеца првог тринаести дан и написаше, као што нареди Аман, војводама и кнезовима по свој земљи од Индије до Етиопије, у сто двадесет седам земаља, начелницима народа на њиховом језику, од цара Артаксеркса.

13. И би послано по књигоношама у царству Артаксерксовом да се истријеби род Јудејаца. У току једног дана дванаестог мјесеца, који је Адар, и да се разграби њихова имовина.

13а. [3] – А превод Посланице ово је: Цар Велики Артаксеркс од Индије до Етиопије сто двадесет седам земаља кнезовима и мјесним начелницима потчињеним ово пише: 13б. – Над многим народима завладавши и загосподаривши свом васељеном, желио сам, не да се гордим дрскошћу власти, него кротошћу и тихошћу увијек владајући, безметежно живљење потчињених свагда

уређивати, а царство своје мирно и напредно до крајева земље чувајући – обновити од свих људи жељени мир. 13в. Кад сам питао моје саветнике како све ово довести до краја, онај међу нама који се одликовао разумношћу и стално био у милости и у тврдој вјерности доказан, Аман који је друго мјесто почасту у царству стекао, 13г. Указао нам је да се међу свим племенима у васељени умијешао неки јединствени непријатељски народ, по законима својим супротан сваком народу, који стално царске заповијести занемарује да се не би могла уредити владавина којом ми непорочно управљамо. 13д. – Разумјевши, дакле, да је тај народ једини који се вазда противи сваком човјеку, уведоћи начин живота туђ законима и противећи се нашим наредбама, чинећи најгора зла, како не би наше царство добри поредак стекло; 13ђ. Стога смо заповиједили оним што вам је назначено у посланици Амана, постављеног над (царским) пословима, вашег другог оца, да се са женама и дјецом униште из коријена непријатељским мачевима, без милости и поштеде, четрнаестог (дана) дванаестог мјесеца Адара ове године, 13е. Како би некадашњи и садашњи непријатељи у један дан насилно у ад сивавши, у будуће вријеме дали нам да сигурно и безбрижно до краја живимо.

14. Преписи пак Посланице излагани су по свој држави и би наређено сваком народу да буду спремни за овај дан.

15. Стигао је предмет и у Сусан: цар и Аман су сједјели и пили, а град био у сметености.

4. Тугованка Мардохејева. Молба Јестири да избави народ од уништења. Пост зарад спасења. Молитва царице Јестири и исповјест Богу.

1. А Мардохеј, дознавши шта се догађа, *раздрије хаљине своје и обуче се у костријет и посу пепелом, па истрчавши преко градског трга, викаше гласом великим горко: Уништава се народ који није учинио никакву неправду! [*Бр 14, 6; ИНав 7, 6.]

2. И дође до царских врата и стаде; јер није му било дозвољено да уђе у двор са костријетом и пепелом.

3. И по свој земљи гдје је показивано (царево) писмо, настаде вапај и плач и ридане велико Јудејаца, костријет и пепео простираху себи.

4. И уђоше слушкиње и евнуси царичини, и обавијестише је; и она се смете чувши шта се догоди, па посла Мардохеју да се обуче и да скине костријет и пепео, али он не послуша.

5. Тада Јестира позва Ахратеја, свога евнуха који јој служаше,

6. И посла га да јој сазна од Мардохеја о чему је ријеч.

7. Мардохеј, пак, каза му шта се догодило и обећање које је обећао Аман цару за ризницу десет хиљада таланата – да истријеби Јудејце.

8. И препис (наредбе) изложен у Сусану о њиховом истријебљењу даде му да покаже Јестири, и рече му да јој наложи да уђе и умоли цара да се заузме за народ, сјећајући се дана понижења свога – како си отхрањена мојом руком, јер је Аман, други послѣ цара, говорио против нас до смрти; призови Господа, говори цару о нама и избави нас од смрти.

9. Тада ушавши Ахратеј, каза јој све ове ријечи.

10. А Јестира рече Ахратеју: Иди Мардохеју и реци:

11. Да сви народи царства знају да сваки човјек или жена који уђу к цару у унутрашњи двор незвани, нема им спаса. Само онај коме цар пружи златну палицу, тај ће се спасити. А ја нисам позвана да уђем код цара има већ тридесет дана.

12. И јави Ахратеј Мардохеју све ријечи Јестирине.

13. И рече Мардохеј Ахратеју: Иди и реци јој: Јестира, не мисли о себи да ћеш се ти једина спасити у царству од свих Јудејаца;

14. Уосталом, ако не послушаш у овом часу, од другдје биће помоћ и заштита Јудејцима, а ти и дом оца твога погинуће. И ко зна да ли управо због овог времена ниси постала краљица?

15. И посла Јестира дошавшег к њој Мардохеју говорећи:

16. Иди и сабери Јудејце који су у Сусану и постите за мене, и не једите и не пијте три дана, дан и ноћ, а и ја и слушкиње моје нећемо јести. И тада ћу ући к цару супротно закону, па макар ме погубио.

17. И отишавши Мардохеј, учини све оно што му заповиједи Јестира,

17а. И помоли се Богу сјећајући се свих дјела Господњих и рече: 17б. Господе, Господе, царе Сведржитељу, јер је све у власти Твојој, и нема га који ће се супротставити кад захтједнеш да спасеш Израиља; 17в. Јер Ти си створио небо и земљу и све што је дивно у поднебесју, и Господар си свега, и нема га ко ће се одупријети Теби Господу. 17г. Ти све знаш; Ти знаш, Господе, да не учиних ово због увреде нити због гордости нити због честољубља, то што се не поклоних гордом

Аману, јер бих био спреман да цјеливам и траг ногу његових ради спасења Израиља. 17д. Него сам ово учинио да не бих дао славу човјеку изнад славе Божије, и никоме се нећу поклонити осим Теби, Господу моме, и нећу то са гордошћу чинити. 17ђ. – И сада, Господе Боже, Царе, Боже Израиљев, поштеди народ Твој, јер нам припремају пропаст и пожељеште да истријебе Твоје насљеђе од искони. 17е. – Не презри удио свој који си за себе избавио из Египта; 17ж. Услиши молитву моју и смилуј се избирању своје и окрени ридање наше на весеље, да бисмо живјећи појали имену Твоме, Господе, и не погуби уста која Ти поју хвалу, Господе. 17з. И сав Израиљ завапи свом снагом својом, јер смрт њихова бјеше пред очима њиховим. 17и. – И Јестира царица прибојеже ка Господу, смртном борбом обузета, и скинувши хаљине славе своје, обуче се у хаљине туге и плача; и умјесто сујетних масти, прахом и пепелом посу главу своју и тијело своје изнури веома и свако мјесто украшавања у весељу своје покри распуштеном косом својом, и мољаше се Господу, Богу Израиљеву, и рече: 17ј. – Господе мој, Царе наш једини, помози мени самој и немајућој помоћника сем Тебе, јер је биједа моја у руци мојој. 17к. Слушала сам од рођења свога, у племену очинства мога, да си Ти, Господе, изабрао Израиљ између свих народа и оце наше између свих предака њихових у насљедство вјечно и да си им чинио све што си говорио. 17л. А сада сагријешисмо пред Тобом, и предао си нас у руке непријатеља наших, зато што слависмо богове њихове; праведан си, Господе. 17љ. – И сада, не би им доста горко робовање наше, него ставише руке своје на руке идола својих, да би истргли заповијест уста Твојих и истријебили насљедство Твоје и затворили уста оних који Ти поју хвалу, и угасили славу Храма Твога и жртвеника Твога; 17м. Да би отворили уста (многобожних) народа на подвиге сујетне и дивили се цару тјелесном довијека. 17н. Не предај, Господе, скиптар свој оним (боговима) којих нема; и да се не подсмјехну паду нашем, него окрени намјеру њихову на њих саме, а подстрекача против нас учини примјером срамним. 17њ. Помени, Господе, пројави се у часу жалости наше и мене охрабри, царе богова и сваког началства, обдржитељу. 17о. – Подај ријеч благоугодну устима мојим пред тим лавом и промијени срце његово на мржњу против непријатеља нашег на његову пропаст и једномишљеника његових; 17п. А нас избави руком својом и помози мени самој која нема никога осим Тебе, Господе. 17р. Ти све знаш и знано ти је да омрзнух славу безакону и да се гадим постелење необрезаних и свега туђинскога. 17с. – Ти знаш невољу моју, да се гнушам знамења гордости моје што је на глави мојој, у дане виђења мога гнушам се овога као крпе од женске нечисти, и не носим га у дане молитвеног тиховања мога. 17т. – И није јела слушкиња Твоја са трпезе Аманове, и нисам славила гозбу цареву, нити пила вина жртава (идолских); 17ћ. И није имала радости слушкиња Твоја од дана промјене своје до сада, осим због Тебе, Господе, Боже Аврамов. 17у. – Боже, Сведржитељу, услиши глас обезнађених и избави нас из руку нечастивих; и избави ме од страха мога.

5. *Јестира у страху излази пред цара; Позива на гозбу цара и Амана. Аман спрема вјешала за Мардохеја.*

1. И догоди се трећег дана, кад преста да се моли, скиде са себе хаљине покајања и обуче хаљине (царске) славе своје. 1а. Поставши тако леполика, призвавши Свевидећег Бога и Спаситеља, узне двије слушкиње, на једну се ослањала, као разњежена, док је друга ишла за њом олакшавајући јој (ношење) одоре њене. 1б. А она бјеше зарумењена цвијетом љепоте своје, лица милоликог, а срца стегнутог од страха. 1в. И прошавши сва врата, стаде пред цара. А он је сједио на свом царском пријестолу обучен у сву одору славе своје, сав у злату и драгом камену, изгледа веома страшног. 1г. – И подигавши лице своје огњевидно славом, са силним гњевом је погледа, а царица клону и измијени своју боју од немоћи, и наслони се на слушкињу која је ишла испред. 1д. – И измијени Бог дух царев на кротост, па ужурбано устаде са свог пријестола и прими је у своје наручје; док она не дође себи, тјешито је ријечима мирним и рече јој: 1ђ. – Шта ти је, Јестиро? Ја сам брат Твој, ободри се, нећеш умријети, јер је заједничко наше владање. Приђи.

2. И подигавши своју златну палицу, положи је на њен врат, цјелива је и рече: Говори ми. 2а. И рече му: Видјех те, господине, као анђела Божјег и смете се срце моје од страха славе твоје; јер си диван, господине, и лице твоје милости испуњено. 2б. – Док је она говорила, клону због немоћи и цар се смете, а дворјани његови је тјешаху.

3. И рече цар: Шта хоћеш, Јестиро? И која је прозба твоја?[4]

4. А Јестира рече: Дан ми је данашњи празник, па ако је угодно цару, нека дођу и он и Аман на гозбу коју ћу данас учинити.

5. Тада рече цар: Идите хитно до Амана да испунимо ријеч Јестирину; и дођоше обојица на гозбу на коју их позва Јестира.

6. При пићу рече цар Јестире: Шта желиш, царице Јестиро? Биће ти што будеш тражила.

7. А она рече: Прозба моја и молба моја јесте,
8. Ако сам нашла милост пред царем: Нека дође цар и Аман и сјутра на гозбу, коју ћу им сутра припремити, па ћу сјутра одговорити на то.
9. Тада изађе Аман од цара прерадостан и весео. А кад видје Аман Мардохеја Јудејца у царском предворју, веома се разгњеви.
10. И отишавши дома, сазва пријатеље и Зосару, своју жену,
11. И показа им своје богатство и славу којом га је цар обдарио, и како га учини првјенствујућим и начелником царства.
12. И рече Аман: Царица није позвала са царем никога на гозбу осим мене, а позвала ме је и за сјутра.
13. *Али ми се не допада кад видим Мардохеја Јудејца у царском предворју. [*ПрС 14, 3.]
14. И рече њему Зосара, жена његова, и пријатељи: Нека ти се припреме вјешала од педесет лаката, па ујутро кажи цару да Мардохеј буде објешен на дрвету; ти пак ући на гозбу са царем и весели се. И допаде се ријеч Амону, и бише вјешала припремљена.

6. *Цар налази Књигу записа о Мардохеју. Аман, умјесто да тражи Мардохејеву смрт, по наредби царевој, прославља га.*

1. И Господ лиши цара сна оне ноћи, па рече наставнику своме да му донесе Књиге спомена дана да му се прочитају.
2. Тако нађе Књиге записа о Мардохеју, да је јавио цару о двојици царских евнуха кад су били на стражи, како намислише да убију цара Артаксеркса.
3. Тада рече цар: Коју славу или милост учинисмо Мардохеју? И рекоше служитељи цареви: Ниси му ништа учинио.
4. Док је, пак, цар распитивао о добротворству Мардохеја, гле, дође Аман у царско предворје. А цар рече: Ко је у предворју? Тада Аман уђе да каже цару да објеси Мардохеја на вјешала која бјеше припремио.
5. И рекоше служитељи цареви: Ево, Аман стоји у предворју; и рече цар: Позовите га.
6. Онда рече цар Амону: Шта да урадим човјеку кога хоћу да учиним славним? А Аман помисли у себи:
7. Кога хоће цар да учини славним ако не мене? Па рече цару: Човјеку кога цар жели да учини славним,
8. Нека му донесу слуге царева хаљину пурпурну коју цар носи, и коња на коме цар јаше,
9. Па нек се даде једном од пријатеља царевих славних, и нека обуче човјека кога цар воли, и нека се попеће на коња, и нека казује громко преко градског трга говорећи: Овако ће бити сваком човјеку кога цар прославља!
10. Тада реч цару Амону: Као што си рекао, тако учини Мардохеју Јудејцу, који вјерно служи у двору (нашем), и не пропусти ни једну ријеч од оних које си казао.
11. Онда узе Аман хаљину и коња и обуче Мардохеја и попе га на коња и прође преко градског трга, и казиваше громко говорећи: Овако ће бити сваком човјеку кога цар жели да прослави!
12. И врати се Мардохеј у царско предворје, а Аман се врати у дом свој тужан и покуњен.
13. И исприча Аман шта му се догодило Зосари, жени својој, и пријатељима, и рекоше му пријатељи и жена: Ако је Мардохеј од Јудејског рода, почео си да се понижаваш пред њим, падајући пашћеш (пред њега); нећеш се моћи од њега одбранили, јер је живи Бог са њим.
14. Док су они ово говорили, стигоше евнуси пожурујући Амана на гозбу коју припреми Јестира.

7. *Гозба код царице. Она даје себе на жртву за народ свој, оптужујући Амана. Аман објешен на вјешала припремљена за Мардохеја*

1. Уђоше, пак, цар и Аман да се госте код царице.
2. Тада рече цар Јестири други дан гозбе: Шта је, Јестиро, царице, и која је прозба твоја и молба твоја? Даћу ти (макар то било) и до пола царства мога.
3. А она одговоривши, рече: Ако сам нашла милост пред царем, нека се даде живот мој за прозбу моју и народ мој за молбу моју.
4. Јер смо продани ја и народ мој на истребљење и разграбљење и ропство, а ми и дјеца наша у робове и робиње, и чух случајно: Зато није достојан клеветник предворја царевог.
5. Онда рече цар: Ко је тај који се усудио да учини тако нешто?
6. Рече Јестира: Човјек непријатељ, Аман овај зликовац. А Аман се смете због цара и царице.
7. Цар пак уставши, отиде са гозбе у врт; а Аман је молио царицу, јер *видје себе да се налази (у

великој) невољи. [*ПрС 10, 24; 16, 14; 20, 2.]

8. Потом се цар врати из врта, а Аман бјеше пао на одар преклињући Јестиру. Тада цар рече: Зар хоће и царицу да силује у дому моме? Кад чу Аман ово, промијени се у лицу.

9. Онда рече Вугатан, један од евнуха, цару: Ево, и вјешала је припремио Аман за Мардохеја који је спасио цара, и стоје подигнута код Амана на педесет лаката. Тада рече цар: Да се разапне на њима!

10. И објесише Амана на *вјешалима која припреми за Мардохеја. И тада цар преста да се гњеви.

[*Јест 6, 4; ПрС 26, 27.]

8. Слава Мардохејева. Јестира моли опозив Аманове пресуде Јеврејима. Нова царска посланица у заштиту Јудејаца.

1. Тога дана цар Артаксеркс дарива Јестири сву имовину Амана клеветника; а Мардохеј би позван од цара, јер она каза да јој је сродник.

2. Онда узе цар прстен који скиде с Амана, и даде га Мардохеју, и постави Јестира Мардохеја над свим имањем Амановим.

3. И настави да говори цару, и паде пред ноге његове и мољаше га да уклони злобу Аманову и све што је учинио против Јудејаца.

4. Цар, пак, испружи Јестири златни штап, те се Јестира подиже и стаде поред цара.

5. И рече Јестира: Ако ти је угодно и ако нађох милост, пошаљи да се врате писма која посла Аман, написана да се истријебе Јудејци који живе у твоме царству.

6. Јер како бих могла гледати зло народа мога и како бих се могла спасити погибијом народа свога?

7. Тада рече цар Јестири: Зар ти не дадох сву имовину Аманову и не даровах, и не објесих ли њега на вјешала зато што је подигао руке на Јудејце; шта још хоћеш?

8. Напишите и ви у име моје онако како вам одговара, и запечатите мојим прстеном. А оно што буде написано наредбом царевом и запечаћено прстеном мојим, то се не смије порећи.

9. И бише позвани писари, првог мјесеца, који је Нисан, двадесет трећега исте те године, и би написано оно што он заповиједи, управитељима и кнезовима и начелницима, од Индије до Етиопије, у сто двадесет и седам области, од једне до друге земље, по његовој ријечи.

10. И би написано од стране цара и запечаћено прстеном његовим; и послаше писма преко писмоноша,

11. Као што им заповједи да се управљају по законима својим у сваком граду и да им помажу и да чине супарницима својим и непријатељима својим како хоће,

12. У дан један, по свему царству Артаксерксову, тринаестог дана, дванаестог мјесеца, који се зове Адар. 12а. – Препис те посланице је као што слиједи: 12б. Цар велики Артаксеркс, свима од Индије до Етиопије начелствујућим у сто двадесет и седам земаља кнезовима, нама јединдушним, радовати се. 12в. – Многи обиљем благодсти добротворитеља често почаствовани превише се погордише, па не само што траже да злостављају наше поданике, него неспособни да одоле надмености, покушавају и својим добротворитељима да плету замке. 12г. – И не само што губе осјећање благодарности људима, него и надуваностћу неразумних уображени, мисле да самога Бога, који вјечно све надгледа, зломрзећи суд избјегну. 12д. – Но често и многе од постављених на власти, којима је повјерено да рукују пословима својих пријатеља, такви подстрекавају на проливање невинне крви, и подвргавају их неподношљивим биједама, 12ђ. – Лажљивом обманом своје зле нарави обмањују незлобиву благоразумност оних који владају. 12е. – Ово може да се види, не толико из древних повијести, као што рекосмо, колико из онога што је на дохват руке вама који испитујете нечасно учињена дјела зломом недостојних владатеља. 12ж. – Стога треба пазити послје овога како би царство за све људе безметежно устројили у миру, 12з. – Користећи се промјенама, а оно што нам се пред очима догађа, увијек разликујући с потребном предострожношћу. 12и. Као кад је Аман Амадатов Македоњанин, уистину персијске крви, и веома отуђен од наше благодсти, кога смо гостољубиво примили, 12ј. – Таквог човјекољубља које имамо према сваком народу, удостојио се да се зове оцем нашим, и да му се сви клањају као ономе који представља другу личност царског престола, 12к. – Оптерећен гордошћу, настојао је да нас лиши власти и живота, 12л. А нашег спаситеља и свагдашњег добротвора Мардохеја и непорочну нашег царства причасницу Јестиру са цијелим њиховим народом, различним подмуклим методама, тражио је да уништи. 12љ. – На овај начин мислио је, оставивши нас усамљене, да персијску власт преда Македоњанима. 12м. – А ми налазимо да Јудејци, осуђени овим злотвором на истребљење, нису злочинци, да живе сагласно најправеднијим законима, 12н. Будући синови Вишњега великога живог Бога, који управља наше и наших предака царство савршеном поретку. 12њ. – Стога ћете добро учинити не поступајући по писмима посланим од Амана Амадатова, зато што је он који је

ово урадио објешен код врата Сусана са свом породицом својом, достојан примивши брзо суд од Бога Сведржитеља. 12о. – Препис пак ове посланице изложите одлучно на сваком мјесту, како би се Јудејци држали својих закона, помажући им да се у вријеме невоље одбране од својих нападача тринаестог дана дванаестог мјесеца Адара, у сами тај дан. 12п. – Јер њега, Свемогући Бог, умјесто пропасти изабраног народа, учини (даном) весеља. 12р. – И ви, дакле, међу вашим именитим празницима, овај знаменити дан са сваком радошћу проводите, да би и сада и послвије овога био спасење нама и доброжелатељима Персијанцима, а онима који нам подмећу замке – сјећање на погибију. 12с. – Сваки пак град, или уопште земља, која по овоме не поступи, мачем и огњем биће уништена са гњевом; не само што ће бити људима непроходна, него и звијерима и птицама за свагда најомраженија постаће.

13. А ови списи нека буду јавно оглашени по читавом царству, сви пак Јудејци нека буду спремни да тога дана ратују против својих противника.

14. Тада коњаници изађоше хитајући да изврше оно што је цар рекао; а би оглашена наредба и у Сусану.

15. Мардохеј изађе украшен царском одеждом, имао је златни вијенац и дијадему виолетну, пурпурну. Видјећи то становници Сусана, порадоваше се.

16. А Јудејцима би свјетлост и весеље.

17. У граду и земљи, гдје год се огласи наредба (царева), гдје год се огласи његов указ, то је била радост и весеље за Јудејце, гозба и весеље. А и многи од народа (многобожних) обрезавају су се и примали јудејски закон, у страху од Јудејаца.

9. Погибија непријатеља Јудејаца. Установљење празника Пурим четрнаестог и петнаестог Адара.

1. А дванаестог мјесеца, који се зове Адар, у тринаести дан, стигоше *писма писана царем. [*Јест 3, 13.]

2. У овај дан погибоше противници Јудејаца; јер нико се не супротстави бојећи се њих.

3. Кнезови обласни и властела и царски писари поштоваху Јудејце, јер страх од Мардохеја бјеше ушао у њих.

4. Јер бјеше стигла заповијест царева о његовом именовану у читавом царству.

5. Тако у Сусану граду *побише Јудејци пет стотина људи: Фарсанестена и Делфона, и Фасгана, [*ПрС 11, 8.]

8. И Фардата и Вареа и Сарваха,

9. И Мармасима и Аруфеа, и Арсеа и Завутетана,

10. Десет синова Амана Амадатујева Вуганина, непријатеља Јудејаца, и разграбише их.

11. У овај дан би предан цару број побијених у Сусану.

12. Цар пак рече Јестири: Погубише Јудејци у граду Сусану пет стотина људи; у околним мјестима, шта мислиш, колико их побише? Шта још желиш, и биће ти?

13. И рече Јестира цару: Нека буде дато Јудејцима још сјутрашњи дан како би објесили десет синова Аманових.

14. И дозволи да тако буде и препусти Јудејцима града тијела синова Аманових да објесе.

15. И сабраше се Јудејци четрнаестог Адара и побише триста људи, и ништа не разграбише.

16. Остали Јудејци у царевини сабраше се, и сами себе помагаху и починуше од противника.

Побише од њих петнаест хиљада тринаестог Адара, и ништа не разграбише.

17. И починуше четрнаестог истог мјесеца и празноваху тај дан покоја с радошћу и весељем.

18. А Јудејци у Сусану граду сабраше се и четрнаестог, али не починуше, они празноваху петнаести дан са радошћу и весељем.

19. Зато, дакле, Јудејци расијани по свој земљи изван празнују четрнаести дан Адара свечано са весељем, шаљући поклоне сваки ближњем свом, а они који живе у великим градовима и петнаести дан Адара са весељем свечано празнују шаљући поклоне ближњима.

20. А Мардохеј записа ријечи ове у књигу и посла Јудејцима који живљаху у Артаксерксовом царству, ближњима и даљњима,

21. Да установе ове благе дане да празнују, четрнаестог и петнаестог Адара,

22. Јер у ове дане починуше Јудејци од непријатеља својих – и у мјесец (који бјеше Адар) у који им се окрену од туге у радост и од бола у благодан, да празнују цјелосно благодане гозбе и весеља, шаљући поклоне пријатељима и сиромашнима.

23. И прихватише Јудејци као што им написа Мардохеј:

24. Како је Аман Амадатујев Македоњанин ратовао против њих, и како пресуди и баци жреб (пур) да их уништи,

25. И како уђе код цара говорећи да се објеси Мардохеј; шта је све покушао да би навео зла на Јудејце, па се њему догодише, те би објешен он и дјеча његова.
26. Зато се назваше дани ови Пурим, због жреба (коцке), стога што се на њиховом наречју (жреб) назива Пурим, због ријечи ове Посланице и онога што су претрпјели ради њих, и свега онога што им се догодило.
27. И установи, и прихватише Јудејци за себе и за потомство своје, и за оне који им се присаједињују, да никако другачије не празнују: у ове дане спомен да врше из покољења у покољење, у граду и отачаству и по свој земљи.
28. Дани ови Пурима празноваће се сваке године, и сјећање на њих неће нестати у нараштајима.
29. И написа Јестира царица, кћер Аминадавова, и Мардохеј Јудејац шта су учинили на утврђење посланице о Пуриму.
31. Мардохеј и Јестира царица установише ово за себе саме, установивши за здравље своје и по вољи својој.^[5]
32. И Јестира ријечју установи (празник Пурим) за вавијек, и записа се ово (у књигу) сјећања на спомен.

10. Данак на царство; запис царских дјела у књигу царства. Мардохеј тумачи свој сан.

1. Потом наложи цар данак на царство своје, што је на земљи и на мору.
2. А моћ његова и витешка дјела, богатство и слава царовања његовог, где, бише записани у књизи царства Персијског и Миђанског, за спомен.
3. Мардохеј, пак, је био други код цара Артаксеркса, и бјеше велики у царству и прослављен од Јудејаца; и вољен приповиједао је о учињеном свему народу своје. За. – И рече Мардохеј: Све ово би од Бога; Зб. Јер се сјетих сна који видјех у вези овога што је речено: Ни једна ријеч од њих не би узалуд. Зв. Мали извор, који постаде ријека, и би свјетлост, и сунце и вода изобилна: Јестира је ријека коју узе цар за жену и учини је царицом. Зг. А двије змије били смо нас двојица, ја и Аман, Зд. Уз то, народи сабрани да униште име Јудејаца. Зђ. А народ мој, то је Израил, они који завапише Господу и бише спасени: И спаси Господ народ свој, и избави нас Господ од свих ових зала, и учини Господ знамења и чудеса велика, каквих није било код других народа. Зе. Зато направи два жреба (коцке), један народу Божјем и један свим народима. Зж. И изађоше ова два жреба у свој час и вријеме и у дан суда пред Бога у свим народима; Зз. И сјети се Бог народа свога и оправда наслеђе своје. Зи. И биће им ови (празнични) дани у мјесецу Адару, четрнаестог и петнаестог тога мјесеца, са сабрањем и радосћу и весељем пред Богом кроз покољења вавијек у народу његовом Израилу. Зј. Године четврте царовања Птоломеја и Клеопатре, унесе Доситеј, који каза да је свештеник и Левит, и Птоломеј син његов, ову посланицу о Пуриму, за коју су рекли да је права, и да ју је протумачио Лисимах Птоломејев, који је живио у Јерусалиму.

НАПОМЕНЕ:

- [1] Овај дио књиге, девтероканонски, од I.a-I.њ, нема у јеврејском Масоретском тексту, сачуван је у преводу Седамдесеторице и овдје преведен. *Прим. прев.*
- [2] У *Вулгати* и другим преводима (нпр. словенском, српском, Јеврејској Библији и др.) овдје стоји да је Мардохеј Јестиру усвојио себи за ћерку, док постхришћанска јудејска традиција усваја ово читање *Седамдесеторице – за жену*. *Прим. прев.*
- [3] Овај дио Књиге Јестирине, од стиха 13а до 13е преводи се први пут (као и даље – текстови обележени словима поред броја стиха), као девтероканонски одломци, њих нема у преводу књиге Ђуре Даничића, али их има у словенским и другим преводима. *Прим. прев.*
- [4] У латинском преводу *Вулгати*, словенском и у преводима насталим по *Вулгати* овдје стоји додатак: *Ако будеш и пола царства тражила, биће ти дато*.
- [5] Од 9. главе 20. стиха па даље текст изгледа веома сложен и носи у основи трагове докумената различитог поријекла. Тако се у 29. стиху у *Вулгати* ова посланица назива *другом (новом)*, а стих 30. гласи: *И послаше је свима Јудејцима, који у сто двадесет седам области цара Асвира живе, ријечи мира и истине*. У 31. стиху стоји: *установише за себе саме и за потомство своје, прописе поста и вапаја (= покајања)*. Тако је и у словенском, руском, српском (Ђ. Даничић) преводу, као и Јерусалимској Библији. У Ралфсовој *Септуагинти* овога нема. *Прим. прев.*

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 ... 9 10

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)
[Апостол](#)
[Паримејник](#)
[Псалтир](#)

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

[Службеник и чиновник](#)[Часослов](#)[Химне](#)[Минеји](#)[Србљак](#)[Триоди](#)[Типик](#)[Литургикон](#)[Тропари и кондаци](#)[Остало](#)[Месеџослов](#)

За посебно богослужење

[Требник](#)

НОТНЕ КЊИГЕ

[Приручник](#)[Нотни зборник](#)[Осмогласник](#)

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

[Каноник и молитвеник](#)[Акатистник](#)[Припрема за Свето Причешће](#)

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издаш објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)